

lidt strammende — men ogsaa kun ganske lidt — i de første Stadier. Dette turde være et formildende Moment i den Sag.

Det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen) talte om en Besiddelsesafgift. Jeg husker ikke, om det fremgaar af Motiverne, men i alt Fald er det saaledes, at Spørgsmaalet om en Besiddelsesafgift har været underkastet en meget indgaaende Drøftelse i Kommissionen, og vi have ogsaa overvejet det i Finansministeriet. Det er jo ikke nogen unaturlig Afgift, men den kan ikke komme ind under Stempelovens Rammer, der maatte i saa Tilfælde en særlig Lov til. Ved Stempel- og Tinglæsningsbeskatning kunne vi ikke ramme den Anomali, at Ejendomme, der gaa ind under Aktieselskaber, Ejendomsselskaber, Klostre, Stiftelser, den „døde Haand“, erfaringsmæssigt for en meget stor Del unddrages Omsætning enten for bestandig eller i alt Fald for en meget lang Tid. Naar man vil modvirke dette Forhold, der bringer Statskassen Tab eller Afsavn af Indtægter, kan man gøre det paa den her foreslaaede Maade — da bliver man indenfor Stempel- og Tinglæsningslovens Rammer — ved at fordoble de Overdragelsesafgifter, som i saa Tilfælde blive at yde. Men jeg indrømmer, at man naar neppe den Indtægt for Statskassen, som man kunde naa ved en Besiddelsesafgift, der ramte omtrent det, som kan antages at være det gennemsnitlige Tab for Statskassen ved, at disse Ejendomme helt eller for største Delen unddrages Omsætningen. Det er altsaa rigtigt nok, at en Besiddelsesafgift uden at naa nogen eksorbitant eller paa nogen Maade uretfærdig Højde vilde give Statskassen mere end denne Fordobling af Stemplet og Tinglæsningsafgiften. Men jeg vil dog understrege, at vi ved denne Regel have søgt at afbøde noget af det, der bør afbødes, og søgt at skabe en Kompensation for Statskassen. Man kan ogsaa se Forhøjelsen af Aktiestemplet i nogen Relation til dette; thi det er klart, at efter Nutidens Omsætnings- og Forretningsforhold er det særlig den Form, Dannelsen af Ejendomsselskaber f. Eks., der i højere Grad maaske end nogen anden unddrager den faste Ejendom fra Omsætningen, fra Omsætning i den Forstand, at Forholdet rammes af Stempel- og Tinglæsningsafgift paa fast Ejendom. Naar man forhøjer Stemplet paa Ihændeleverpapirer — man forhøjer det ogsaa for Papirer lydende paa Navn og Transporter af saadanne, men det er navnlig Ihændeleverpapirer, man rammer stærkt og føleligt —, saa er det ogsaa et

Skridt til noget at afbøde den Anomali, der fremkommer ved det paa pegede Forhold.

Det ærede Medlem fra Kellerup berørte dernæst Aftægtskontrakterne. Han har Ret i, at disse Kontrakter maaske ere ramte noget for haardt, og jeg skal være villig til at forhandle om dette Forhold. Det kunde nok tænkes, at man uden væsentligt Tab for Statskassen kunde komme til en noget anden Ordning, hvorved Forøgelsen ikke blev saa stærk, som den nu i visse Tilfælde vil kunne blive.

Spørgsmaalet om lettere Forhandlings- og Kassationsvilkaar har Finansministeriet i meget høj Grad sin Opmærksomhed henvendt paa. Vi ere i Færd med at overveje nye Regler herfor. Det ærede Medlem, som er Medlem af Finansudvalget, vil vide, at det ogsaa har været under Forhandling der, og at jeg har haft et Samraad med Finansudvalget derom. En enkelt af de Ændringer, Regeringen har indført i Kommissionsforslaget, sigter ogsaa netop derpaa, idet Kommissionsforslaget, som i øvrigt lægger Ordningen af disse Forhold ind under Finansministeriet, saaledes at den kan træffes administrativt, i en af sine Paragraffer bruger Udtrykket „Forhandlere“, altsaa gaar ud fra, at der skal være særlige Forhandlere. Jeg har ønsket dette Udtryk fjernet for at give Regeringen fuldstændig frie Hænder med Hensyn til Ordningen af Forhandlings-spørgsmaalet. Der kan jo f. Eks. være Tale om at lade Forhandlingen ske gennem Postkontorerne og andre offentlige Kontorer, og jeg tror, der i alt Fald kan være Tale om i betydelig Grad at spare de Udgifter, som nu hvile paa Stempelforhandlingen, om end der naturligvis vedblivende maa hvile Udgifter paa den.

Jeg skal vende mig til det ærede Medlem fra Møen (Jessen), som jo var en af Forslagets hvasse Kritikere. Han sagde noget lignende som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen); at der lægges slet ingen Skatteevne for Dagen ved disse Omsætninger og Transaktioner, som man her søger at beskutte. Det samme gik i nogen Grad igen i de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Jeg indrømmer naturligvis, at en teoretisk, finansvidenskabelig Begrundelse for Stempel- og Tinglæsningsafgifter er det umuligt at føre. Det er Afgifter, der ikke hvile paa noget egentlig rationelt System, men paa den praktiske Betragtning, at ved en Omsætning er der Penge